

ІННОВАЦІЙНІ СТРАТЕГІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СФЕР ОСВІТИ

У сучасному світі, де технології та соціальні зміни швидко трансформують наше життя, сфера освіти стає ключовим елементом суспільного прогресу. Розробка та впровадження інноваційних стратегій у галузі освіти є необхідністю для відповіді на виклики сучасності та готовності до майбутнього.

Однією з перспектив розвитку освіти є використання передових технологій у навчальному процесі. Впровадження інтерактивних платформ, віртуальної реальності та штучного інтелекту може забезпечити студентам більше можливостей для самостійного навчання та розвитку критичного мислення.

Також важливим елементом інноваційної стратегії в освіті є перегляд підходів до оцінювання успішності. Замість традиційних тестів, акцент може бути зроблений на оцінці навичок, креативності та здатності до співпраці. Це сприятиме формуванню глибокого розуміння матеріалу та розвитку навичок, необхідних для успішної кар'єри в майбутньому.

Перегляд підходів до оцінювання успішності в освіті представляє собою важливий аспект інноваційної стратегії, спрямованої на покращення якості навчання та підготовку студентів до вимог сучасного суспільства. Розглянемо детальніше, як це може відбуватися:

1. Оцінка навичок: Замість традиційного підходу, орієнтованого на оцінку пам'яті та вивчення фактів, інноваційна стратегія передбачає визначення та оцінку конкретних навичок. Це може включати аналітичні, комунікативні, творчі, технічні та інші компетенції, які є важливими для успішного функціонування в сучасному світі.

2. Акцент на креативності: Інноваційна стратегія покладає основний акцент на розвиток креативності учнів. Замість стандартизованих тестів, які часто обмежують творчий підхід, використання завдань, що сприяють розвитку креативного мислення, дозволяє виявляти та розвивати унікальні здібності кожного студента.

3. Здатність до співпраці: Оцінка успішності також може включати оцінку здатності до співпраці та роботи в команді. Сучасне суспільство вимагає від індивідів здатності працювати разом для досягнення спільних цілей. Інтерактивні завдання та проекти можуть бути використані для визначення цих навичок.

4. Глибоке розуміння матеріалу: Замість поверхневого запам'ятовування фактів, оцінка може бути спрямована на глибоке розуміння матеріалу. Використання методів активного навчання, дискусій та досліджень дозволяє студентам збагачувати своє розуміння предмету та застосовувати отримані знання у реальних ситуаціях [1, с. 22].

5. Врахування індивідуальних особливостей: Інноваційна стратегія враховує різноманіття індивідуальних шляхів навчання. Застосування індивідуалізованих підходів до оцінювання, де кожен студент може продемонструвати свої сильні сторони, сприяє більш ефективному розвитку кожної особистості.

6. Зворотний зв'язок та самооцінка: Системи зворотного зв'язку та самооцінки можуть стати важливими елементами нової стратегії. Студенти можуть брати участь у процесі оцінювання, а також визначати власний прогрес, що сприяє розвитку відповідальності та саморегуляції.

Ця переосмислення оцінювання у сфері освіти дозволяє більш ефективно враховувати сучасні вимоги до підготовки молодого покоління, формуючи випускників з комплексом навичок та глибоким розумінням своєї сфери.

Іншою важливою перспективою є глобалізація освіти. Запровадження міжнародних програм обміну, спільних досліджень та відкритих лекцій може розширити горизонти студентів та надати їм можливість вивчати різноманітні культури та підходи до навчання.

Зокрема, інноваційні стратегії можуть включати також розвиток онлайн-освіти та електронних ресурсів для доступу до знань незалежно від місця проживання. Це розширює можливості освіти та забезпечує рівний доступ до знань для різних верств населення.

Розвиток онлайн-освіти та електронних ресурсів є однією із ключових інноваційних стратегій в сучасній освіті, яка направлена на створення більш доступного та різноманітного навчального середовища. Розглянемо деталі цієї стратегії:

1. Онлайн-освіта: Впровадження онлайн-освіти дозволяє студентам отримувати знання через Інтернет, незалежно від їхнього місця проживання. Це особливо важливо для тих, хто не

може фізично відвідувати навчальні заклади, забезпечуючи рівний доступ до вищої освіти для всіх.

2. Електронні ресурси: Створення та розвиток електронних ресурсів, таких як відеолекції, інтерактивні підручники, віртуальні лабораторії тощо, розширює можливості самостійного навчання. Студенти можуть мати доступ до актуальної інформації та матеріалів у будь-який час, що покращує їхній навчальний досвід.

3. Глобальний доступ: Інноваційна стратегія розвитку онлайн-освіти дозволяє впровадження глобальних програм, які не обмежені територіально. Студенти з будь-якого куточка світу можуть приєднатися до курсів провідних університетів та експертів, що забезпечує різноманітність та глобальний обмін знаннями.

4. Розвиток навичок для цифрової епохи: Використання онлайн-освіти та електронних ресурсів також допомагає студентам розвивати цифрові навички, які стають все важливішими в сучасному суспільстві. Робота з онлайн-платформами, використання різноманітних інструментів для навчання та спілкування сприяє адаптації до вимог цифрової епохи.

5. Рівний доступ для всіх верств населення: Ця стратегія має потенціал зменшити різницю в доступі до вищої освіти між різними верствами населення. Віддалений доступ до навчальних ресурсів може виявитися особливо корисним для тих, хто мешкає в віддалених або економічно обмежених областях [2, с. 89].

6. Гнучкість навчання: Онлайн-освіта надає студентам можливість самостійно обирати темп та режим навчання. Це створює гнучкі умови для тих, хто має інші зобов'язання, такі як робота або сімейні обов'язки.

Інноваційні стратегії розвитку онлайн-освіти та електронних ресурсів перетворюють традиційну систему освіти, роблячи її більш доступною, гнучкою та адаптованою до вимог сучасного суспільства.

В цілому, інноваційні стратегії в сфері освіти відіграють ключову роль у підготовці молодого покоління до викликів сучасного світу. Постійна адаптація до нових технологій, гнучкість та акцент на розвиток навичок, які підтримують студентів у глобальному середовищі, є важливими складовими ефективного розвитку освітньої системи.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Андрущенко В. Організоване суспільство / В. Андрущенко / Інститут вищої освіти АПН України. — К., 2006. — С. 540

2. Шевченко Л. С. Типологізація інноваційної діяльності та інновацій в освітній сфері [Електронний ресурс] / Л. С. Шевченко // Право та інновації : наук.-практ. журн. — Х., 2013. — № 4. — С. 78–92. — Режим доступу: <http://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2014/01/Shevchenko.pdf>.

УДК 365.5

Фоменко Олексій

*аспірант кафедри соціоекономіки та управління персоналом,
Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана*

СУБСИДУВАННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ

Найбільшою галуззю України було і лишається житлово-комунальне господарство. Без житлово-комунального господарства важко уявити не тільки розвиток економіки, але й забезпечення добробуту населення, створення передумов соціальної безпеки. На сьогодні через війну, яка триває вже більше двох років на території України, ця галузь потерпає найбільше і очевидними є значні втрати житлового фонду (руйнування), накопичуються інші проблеми, зокрема, потреба у новому житлі (вимушені переселенці мають десь облаштуватися з сім'ями). За даними Міністерства розвитку громад і територій навесні 2023 року було 6800 зруйнованих або пошкоджених будинків. Крім того, у галузі збереглися проблеми, що мають витоки з мирних часів. Усе це потребує комплексного підходу та консолідації зусиль як держави, так і бізнесу, громадян. А одним з інструментів, що довів свою дієздатність щодо вирішення проблем житлово-комунального господарства є субсидування.

Субсидування — це важливий інструмент підтримки громадян, їх добробуту. Субсидування дозволяє функціонувати галузі через те, що населення не може оплатити отримані послуги. В Україні під час війни борги за комунальні послуги зросли. Так, станом на 1 січня 2022 року загальний борг українців за комунальні послуги становив 81,6 млрд грн, а на 1 квітня 2023 року борг становить щонайменше 140 млрд грн. [1] Така ситуація є загрозою для галузі, адже через брак фінансування, немає можливостей вчасно здійснювати капітальні ремонти, оновлювати технічний парк, тощо.